

Michelangelo Farnese
Unregistered

06.01.2016, 16:45:35

#1

Cytat:

ALEXANDER

Patriarcha et Episcopus Rotriae, Summus Pontifex Ecclesiae Universalis, Servum Servorum Dei, etc., etc., etc., in perpetuam rei memoriam.

CONSTITUTIO APOSTOLICA Ecclesia in mundo

W trosce o powierzony nam Kościół Powszechny, chcąc zapewnić jak najlepsze warunki rozwoju dla wspólnoty wiernych, ustanawiamy poniższe przepisy jako fundament funkcjonowania struktur kościelnych w świecie. Wyrażamy również nadzieję, iż niniejsze regulacje usprawnią funkcjonowanie Kościoła i pozwolą mu na pełniejszy rozwój i rozkwit. Jednocześnie liczymy, iż dzięki ustalonym tutaj zasadom funkcjonowanie Matki odbywać się będzie w sposób bardziej sprawny i roztropny niż, dając tym samym okazję do większego wzrostu chwały Stolicy Apostolskiej i Kościoła Powszechnego.

I

Konstytucją niniejszą ustanawiamy podział administracyjny Kościoła, a także tworzymy doń władze terytorialne, podporządkowane Biskupowi Rotrii.

II

- § 1. Najwyższym stopniem podziału administracyjnego Kościoła będą prowincje kościelne, tworzone i znoszone mocą bulli Biskupa Rotrii.
- § 2. Na czele prowincji kościelnej stał będzie prymas powoływany z woli i przez Biskupa Rotrii.
- § 3. Prowincję kościelną stanowić będzie terytorium państwa, z którym Stolica Apostolska podpisała konkordat.
- § 4. Prowincja kościelna składa się z Kościołów partykularnych: archidiecezji, diecezji, administratury apostolskiej, prałatury lub opactwa terytorialnego.
- § 5. W przypadku tworzenia Kościoła partykularnego na terenie państwa z którym Stolica Apostolska nie podpisała konkordatu, ów Kościół będzie bezpośrednio podporządkowany Stolicy Apostolskiej.

III

- § 1. Jeśli prowincja kościelna składa się z więcej niż jednej diecezji, jednej z nich nadaje się status archidiecezji. Dopuszcza się również możliwość nadania statusu archidiecezji Kościołowi partykularnemu szczególnie ważnemu lub zasłużonemu z punktu widzenia Stolicy Apostolskiej.
- § 2. Na czele archidiecezji stoi arcybiskup metropolita.
- § 3. O podniesieniu lub obniżeniu rangi Kościoła partykularnego decyduje Patriarcha.
- § 4. W przypadku, gdy w ramach prowincji kościelnej istnieje więcej niż jeden Kościół partykularny, jeden z nich uzyskuje status archidiecezji, a pozostałe zostają mu podporządkowane.
- § 5. Biskupi mogą być sufraganami wobec duchownego w randze arcybiskupa lub wyższej.
- § 6. W przypadku, gdy w ramach prowincji kościelnej istnieje archidiecezja i diecezje, godność prymasa przypisana jest z mocy prawa arcybiskupowi. Jeśli zaś w ramach prowincji kościelnej istnieje więcej niż jedna archidiecezja, o przypisaniu godności prymasa do ordynariusza decyduje Patriarcha Rotrii.

§ 7. W przypadku, gdy prowincja kościelna składa się z wyłącznie jednej diecezji, to na czele tej diecezji stoi biskup ordynariusz.

IV

§ 1. Administratura apostolska jest Kościołem partykularnym bezpośrednio podległym Stolicy Apostolskiej tworzonym w obrębie państwa, z którym Stolica Apostolska nie zawarła umowy konkordatowej.

§ 2. Na czele administratury apostolskiej stoi administrator apostolski.

§ 3. Administrator apostolski kieruje powierzonym mu Kościołem partykularnym na podobieństwo biskupa diecezjalnego, jako własny jego pasterz.

§ 4. Administratorem apostolskim może zostać każdy duchowny Kościoła Rotryjskiego.

§ 5. Szczegółowy tryb tworzenia, znoszenia lub zmiany struktur administratur apostolskich określają przepisy szczególne.

V

§ 1. Ustanawia się możliwość utworzenia prałatury terytorialnej lub opactwa terytorialnego.

§ 2. Prałatura terytorialna lub opactwo terytorialne oznacza część Ludu Bożego w określonych granicach terytorium. Ze względu na szczególne warunki, piecza o ten lud zostaje powierzona przez Biskupa Rotrii prałatowi lub opatowi, który kieruje nim, na podobieństwo biskupa diecezjalnego, jako własny jego pasterz. W przypadku opactwa terytorialnego wymaga się przyporządkowania do zgromadzenia klasztornego.

§ 3. Prałaturą terytorialną kierować może każdy duchowny Kościoła Rotryjskiego.

§ 4. Opactwem terytorialnym kierować może jedynie członek zgromadzenia klasztornego, posiadający władzę zwierzchnią nad okręgiem klasztornym, wynikającą ze stosownych przepisów wewnętrznych danego zgromadzenia.

§ 5. Prałatury i opactwa terytorialne podlegają Biskupowi Rotrii i przez niego są tworzone.

1° Prałatów terytorialnych powołuje i odwołuje Biskup Rotrii wedle własnego uznania.

2° Opatów terytorialnych powołać może jedynie Biskup Rotrii z duchownych należących do zgromadzenia klasztornego, któremu w zarząd powierzono terytorium opactwa. Kandydata do godności opata terytorialnego prezentuje Patriarsze kompetentna władza zakonna. Powołanie następuje na wniosek władzy zakonnej, natomiast odwołanie opata terytorialnego wynika z inicjatywy własnej Biskupa Rotrii.

§ 6. W przypadku opactw, jeśli tworzone są w obrębie określonej prałatury, diecezji lub archidiecezji - zarówno duchowni jak i Lud Boży należący do opactwa wyjęci zostają za zgodą Stolicy Apostolskiej spod zwierzchności zarządcy danej administracyjnej struktury kościelnej, któremu powierza się jednakże rolę obserwatora życia danej jednostki zakonnej.

VI

§ 1. Rolą zwierzchników Kościołów partykularnych jest dbanie o rozwój duchowy powierzonych im wspólnot.

§ 2. Zwierzchnicy Kościołów partykularnych celem administrowania podległymi sobie jednostkami mają prawo wydawać dekrety.

§ 3. Od wszelkich przepisów kościelnych dyspensować może Biskup Rotrii wszystkie osoby przynależące do Kościoła Powszechnego, a także duchowny rotryjski, działający na podstawie szczegółowego upoważnienia udzielonego przez Biskupa Rotrii.

§ 4. Przepis niniejszy nie narusza ogólnej kompetencji Kongregacji Świętej i Powszechnej Inkwizycji w zakresie kontroli legalności, a w efekcie utrzymywania lub uchylania przepisów kościelnych.

VII

§ 1. Najniższą jednostką administracyjną Kościoła Powszechnego jest podległa Kościołowi partykularnemu parafia.

§ 2. Parafie tworzy i znosi zwierzchnik Kościoła partykularnego, wyznaczając ich zarządców w postaci proboszczów.

§ 3. Zwierzchnik Kościoła partykularnego może przydzielić proboszczowi do pomocy wikariuszy.

§ 4. Proboszczami i wikariuszami mogą być wyłącznie duchowni w randze prezbitera.

§ 5. Obowiązkiem zwierzchnika Kościoła partykularnego jest przypisanie każdego z podległych mu prezbiterów do jednej z parafii.

VIII

§ 1. Każdy duchowny i świecki wierny Kościoła Powszechnego musi przynależeć do jednego z Kościołów partykularnych.

§ 2. O przynależności świeckich wiernych do Kościoła partykularnego decyduje złożona tam deklaracja.

§ 3. O przynależności duchownych do Kościoła partykularnego decyduje decyzja Biskupa Rotrii.

§ 4. Przynależność do któregośkolwiek Kościoła partykularnego jest równoznaczna z przynależnością do Kościoła Powszechnego.

§ 5. Przynależność do jednego z Kościołów partykularnych wyklucza możliwość przynależności do innego, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

IX

§ 1. W przypadku takiej prowincji kościelnej, w skład której weszły więcej niż jedna diecezja, dopuszcza się możliwość sprawowania funkcji biskupa ordynariusza przez jednego arcypasterza, będącego równocześnie arcybiskupem archidiecezji i biskupem diecezji przynależnych do tej archidiecezji.

§ 2. Dopuszcza się możliwość istnienia diecezji "in persona episcopi", w której jeden duchowny Kościoła Rotryjskiego sprawował będzie zarząd nad więcej niż jedną diecezją, niekoniecznie podległą danej prowincji kościelnej. Wówczas ogłasza się unię personalną między danymi strukturami, złączoną osobą zarządcy danej jednostki administracji kościelnej. O takim stanie rzeczy decyduje Biskup Rotrii.

§ 3. Zastosowanie ust. 2. niniejszego przepisu następuje również w przypadku prałatur i opactw terytorialnych. Wówczas dochodzi do tworzenia prałatur lub opactw na zasadzie "in persona praelati" lub "in persona opati".

X

§ 1. Legat jest oficjalnym reprezentantem Stolicy Apostolskiej, powołanym w celu realizacji konkretnego zadania na terenie Kościoła partykularnego lub prowincji kościelnej w imieniu Biskupa Rotrii.

§ 2. Nuncjusz apostolski jest przedstawicielem Stolicy Apostolskiej w randze ambasadora na terytorium państwa, z którym Stolica Apostolska nie zawarła umowy konkordatowej.

§ 3. Prymas jest przedstawicielem Stolicy Apostolskiej na terytorium kraju, w którym Stolica Apostolska

utworzyła prowincję kościelną.

§ 4. Datariusz Apostolski dokonuje wizytacji poszczególnych prowincji kościelnych oraz kościołów partykularnych na podstawie szczegółowego upoważnienia Biskupa Rotrii oraz na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

XI

§ 1. Tracą moc wszelkie przepisy regulujące kwestię struktury administracyjnej i władz terytorialnych Kościoła Powszechnego, pozostające w sprzeczności z niniejszą konstytucją apostolską.

§ 2. Zmiana niniejszej konstytucji apostolskiej następuje przez decyzję Patriarchy Rotrii wydaną w drodze konstytucji apostolskiej.

§ 3. Niniejsza konstytucja apostolska wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia.

Datum Rotriae, apud S. Paulum, die VI, mensis Ianuarii, anno Domini MMXVI,
Pontificatus Nostri primo.

***/-/ Sanctitas Vestra Alexander IV
Pontifex Maximus et Servus Servorum Dei,
Patriarcha et Episcopus Rotriae, etc.***

« Starszy wątek

Nowszy wątek »

Wątek zamknięty

Skocz do: OK

Użytkownicy przeglądający ten wątek:

1 gości

